

2n premi: Míriam Vilaró González (CEIP Doctor Serés d'Alpicat)

3r premi: Josep Ribau Claraco (CEIP Doctor Serés d'Alpicat)

Curs P5:

1r premi: Miquel Llaudet Rodríguez (CEIP Doctor Serés d'Alpicat)

2n premi: Marta López Raich (CEIP Doctor Serés d'Alpicat)

3r premi: Victòria Blanc Cirera (CEIP Doctor Serés d'Alpicat)

Categoria Contes:

Curs 1r de Primària:

1r premi: Gemma Gardeñes Cecília (CEIP Doctor Serés d'Alpicat)

2n premi: Marina Ribau Collell (CEIP Doctor Serés d'Alpicat)

3r premi: Núria Cimadevilla Codina (CEIP Doctor Serés d'Alpicat)

Curs 2n de Primària:

1r premi: Andrea Beltrán (CEIP Antònia Simó Arnó d'Almacelles)

2n premi: Carles Palacios (CEIP Antònia Simó Arnó d'Almacelles)

3r premi: Guillem Oliva Bòria (CEIP Doctor Serés d'Alpicat)

Curs 3r de Primària:

1r premi: Alba Arnó (CEIP Antònia Simó Arnó d'Almacelles)

2n premi: Meritxell Rami (CEIP Antònia Simó Arnó d'Almacelles)

3r premi: Roger Bagué (CEIP Doctor Serés d'Alpicat)

Curs 4t de Primària:

1r premi: Pau Just (CEIP Doctor Serés d'Alpicat)

2n premi: Núria Ribau (CEIP Doctor Serés d'Alpicat)

3r premi: Jaume Visa (CEIP Antònia Simó Arnó d'Almacelles)

Curs 5è de Primària:

1r premi: Óscar Villanueva Torres (Col·legi Claver de Raimat)

2n premi: Eira Garcia Roig (CEIP Doctor Serés d'Alpicat)

3r premi: Maragda Falip Roure (CEIP Doctor Serés d'Alpicat)

Curs 6è de Primària:

1r premi: Mireia Solsona (Col·legi Claver de Raimat)

2n premi: Andrea Arenas Lorient (Col·legi Claver de Raimat)

Curs 2n ESO:

1r premi: Núria Vilarasau (Col·legi Arabell de Lleida)

2n premi: Maria Schell (Col·legi Arabell de Lleida)

3r premi: Eva Florensa (Col·legi Arabell de Lleida)

Curs 3r ESO:

1r premi: Begoña Arribas (Col·legi Arabell de Lleida)

2n premi: Nerea Farré (Col·legi Arabell de Lleida)

3r premi: Julia Albano (Col·legi Arabell de Lleida)

Fira Ecojardí 2007

Altres cop a l'escola...si n'has trobat

Ja és temps de començar l'escola. Tornen els dies de matinar, de motxilles carregades, de deures i activitats extraescolars... Tornen els dies que les mares i els pares esperen amb ànsia i la majoria dels infants amb desesperació.

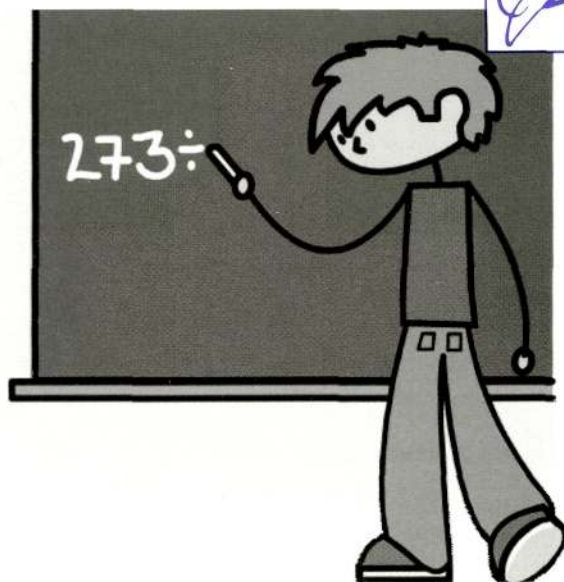
Bé, potser actualment no és ben bé així. Aquest curs, més que mai, molts pares i mares arriben al setembre amb la desesperació de no tenir plaça en cap llar d'infants. No cal fer distincions entre pública i privada, no cal fer distincions entre escola bressol i guarderia, tot és ple.

L'aplicació de la sisena hora a les escoles de primària ha estat fonamental per donar feina a molts mestres d'educació infantil. Les escoles bressol públiques han exhaurit les borses de treball que tenien per fer substitucions i algunes privades han hagut de tancar en ser incompatible la titularitat del centre amb la feina a l'Administració pública.

Sembla mentida com un fet tan positiu per a molts professionals de l'ensenyament hagi esdevingut una catàstrofe familiar per a totes aquelles parelles que no han pogut accedir a cap centre d'educació infantil de primer cicle per als seus fills i filles.

Potser és el moment que ens plantejem què està passant en aquest tram educatiu. Potser és hora que les administracions, totes, comencin a mirar avall, a l'alçada dels infants de 0 a 3 anys i s'adonin de quin és el tracte que es dóna a les llars d'infants i als professionals que hi treballen.

Habitualment són els ajuntaments els que assumeixen aquesta etapa educativa. Actualment n'hi ha uns quants que tenen com a propi el personal que hi treballa i les condicions d'aquestes i aquests mestres són les mateixes que la resta del personal funcionari o laboral de l'ajuntament en qüestió. Tanmateix, encara hi ha massa ajuntaments que, sota el nom de diversos tipus de contracte o conveni, es renta

les mans pel que fa a les condicions laborals dels mestres tot i penjar-se boniques medalles per tenir escoles per als més menuts al seu poble o ciutat.

I no parlem dels centres de titularitat privada. Per què gairebé totes les escoles de primària són públiques o concertades, però encara hi ha tants centres privats d'educació 0-3?

Ens pot estranyar, doncs, que hom busqui una feina millor?

Crec que ja ha arribat el moment en què tots aquells ajuntaments que no ho han fet donin la cara pels infants que seran el seu futur i pels mestres que els eduquen.

Malgrat que l'educació infantil de primer cicle no sigui obligatòria, tots els nens i nenes haurien de tenir dret a accedir-hi, de la mateixa manera que no és obligatori el batxillerat i ningú s'ha de quedar al carrer.

Anna Gairí

Un espai per les felicitacions a dos benvolguts col·laboradors habituals de la nostra revista, l'Andreu Loncà Loncà i el Llorenç Capdevila Roure.

El Llorenç Capdevila, que duu arreu el nostre gentilici, ha guanyat la dissetena edició del premi de literatura juvenil Gran Angular amb la seva novel·la *El secret del bandoler*. La novel·la, premiada entre 28 obres, narra la història d'un noi de la Catalunya del segle XVII que, en adonar-se que el seu pare no va morir per un llamp, sinó que va ser assassinat,

emprèn un viatge a la recerca del culpable.

L'Andreu Loncà ha guanyat la 2a. edició del premi de narració curta Vila d'Alcarràs, a la millor narració inèdita, amb l'obra *El fred canó del revòlver*, que convoca l'Ajuntament per potenciar la literatura feta en la llengua del nostre país.

Moltes felicitats pels vostres èxits.

Equip de redacció

Parlem d'amor

De nou tenim a casa *El Nou Pinetell*, la revista del poble d'Alpicat que va començar a poc a poc, suaument, i que ara, totalment consolidada, esperem amb molta il·lusió.

Ja tenim aquí el calor. Com sempre ve de cop i ens agafa desprevinguts, però al camp tot és verd i la fruita ja va madurant, senyal inequívoc que la collita ja és a proa. Aquí hi ha tot un món per donar-li amor.

Les collites, doncs, són a punt de començar i, amb elles, homes de molts països vénen a guanyar-se el pa per a ells i la seva família. No vénen per gust, tots estimem la nostra terra i ningú no vol marxar, però quan et manca el més necessari per viure cal buscar-ho en un altre lloc.

Una vegada aquí i un cop treballant pot haver una cosa que els manqui i és amor i respecte, tractar-los com a éssers humans.

A casa hem tingut molts anys treballadors, temporers, i us puc assegurar que treballen al cent per cent en un ambient amistós, respectuós. No són necessàries males cares, ni crits. Si hi ha una mica d'amor tot surt millor. Al cap i a la fi són treballadors que només són amb nosaltres una temporada curta. En la majoria dels casos no més de tres mesos. Per tant, si es pot aconseguir un bon ambient de treball, a tots se'ns farà més curta la dura temporada de collir.

Quan es para a mig matí o a mitja tarda, almenys oferir-los una mica d'aigua. Això és amor. Deveu pensar que això és evident, doncs no! Ho explico perquè un cop un treballador que vàrem tenir es va quedar sorprès quan a casa vam parar a fer un descans i vam treure les ampolles d'aigua fresca i n'hi vam oferir. Ell havia treballat per uns altres pagesos que si volien beure havien d'anar a cercar l'aigua a la sèquia. Evidentment això no és amor ni respecte pel més mínim, ja que les condicions de l'aigua de la sèquia us les podeu imaginar.

Si un dia es troben sense pa perquè no han pogut anar-lo a comprar, tan difícil és donar-los una barra? Si penseu en Jesús recordarem les seves paraules: "vaig tenir fam i em vas donar de menjar". Seria tan bo tornar a escoltar cantar pels bancals fruiters, saludar-se els uns als altres, descarregant la fruita amb una rialla, fer sentir als treballadors que també són part de la família encara que només sigui per poc temps, per fer-los més suportable la seva estada.

A vegades, quan es parla d'ajudar els altres, moltes persones diuen que no confien en les organitzacions d'ajut perquè no saben ben bé si el que donen arriba. Bé, doncs jo us recomano que mireu el vostre entorn. Segur que hi ha algú a qui podeu ajudar al costat mateix de casa, no cal anar massa lluny. Proveu-ho i la felicitat de les bones obres us omplirà el cor.

Sé que en els darrers anys la professió de pagès ha canviat molt; es collites no són el que eren i costa molt de mantenir una casa per les constants despeses que hi ha, cal molt esforç humà i econòmic per arribar a l'estiu i collir un quilo de peres, de pomes o de préssecs. Des d'aquí, doncs, només us desitjo a tots els pagesos que aquest any la collita sigui abundant i que enguany assoleixi un bon preu. Ànims!

I a tots, que passeu un bon estiu!

Fins al proper *El Nou Pinetell* i que sigueu feliços!

Pepita Verd Vicens